Wj CARL ꝛc.

Tilbiude allom som detta låsa/ eller hörandes warda wår Kongl. Ynnest och nådiga Bewågenhet; Finnandes dårwid öfwerflödigt widlyffteligen at anföra/ Huruledes Konung AUGUSTUS, Chur-Furste i Saxen sedan han ernådt högsta Wäldet i Pålen/ ifrån första des anträde til Regementet begynt at öfwerträda Landsens fundamentale Lag/ samt vndertrycka och kullkasta Inbyggarnes Frijheet/ ey achtandes de Pacta Conventa, hwilka han icke allenast frijwilleligen hade samtyckt/ vtan ock med en dyr Eed sig förpilchtat/ heligt och obråtzligen at hålla och efterkomma: I lika måtto huruledes den widt berömda Pålska Nationen, förmärckandes den gruswеliga fahran som begynte swäfwa öfwer hela Republiquen och hotade Vndersåtarne med en total Vndergång och Förlust af Lijf och Godz/ i det at man allestädes begynte stiffta Oenigheter och Trätor/ samt anställa Elzwådar/ Dråp och grofst Röfwande/ ändteligen i betrachtande håraf begynt at draga Försorg för sin Wälfård och wara betänckte på Medel och Vthwägar til at återwinna sin Gambla och förra Frijhet/ samt Rättigheter och Priviligier. Det är ock intet obekant/ hurulunda

da

da många för Fäderneslandet wälförtiente Män strax i Begynnelsen fuller wijst sig wankelmodige och ostadige därwid / En dehls förledde af deras Trolöse Regentz Smeckrande och stora Löfften / en dehls och genom des Hotelser förskräckte / men huru doch änteligen Kärleken til Fäderneslandet / samt den redeliga och innerliga Tränacktan effter den gambla Frijheten således wunnit hoos den råttsinnigaste Dehlen vti Republiquen öfwerwichten / at de afbördat sig och aldeles bortkastadt sådant Träldoms-Ook / som Konung AUGUSTUS twärt emot all Rätt och Samwete dem pålagt hade / och fördenskull genom ett frijwilligt Wahl och alla Stånders Samtycke / såsom ock med de wahnliga Konungslige Hyllnings Ceremonier, på den Kongliga Trohnen vphögt STANISLAUM den Första af det Namn / en Herre som af Naturen synes wara utkåhrad til at regera / för sina förträffeliga höga Dygder / hwar med han är begåfwad / hwilken och genom sielfwa Födelsen äger en innerlig trogen Kärlek til sitt Fädernesland / och den samma som naturlig inrotad ännu hos sig bär och hyser. Det kan ock wara nog wid detta Tilfället så mycket därom allenast at anföra / nemligen / at alt det ofwanbemäldta är afhandlat och stadfästat uti det Warschowiska Fredz-Fördraget / och at Konung AUGUSTUS til alt vti den ratificerade Alt-Ranstadiska

Freden

Freden frijwilligt samtyckt / och aldeles samt offentligen afsagt sig all sin rätt til Pålska Cronan och Stor-Furstendömet Litthauen, ehwad Namn det hafwa måtte / i det han jämwäl affändt til Pålska Republiquens Ständer sitt egenhändigt vnderskrefna Diploma, hwarvtinnan han dem löser och frijkallar ifrån then Eed och Trohets-Plicht / som de honom swurit hade / och tilstädier dem at träda vti den nya Konungens Lydno och Hörsamhet. Sedan nu sådane Solenne och Publique Förbund wore vprättade / ock än widare med Höga och Mächtiga Puissancers Guarantier blefwit stadfästade / hwem skulle då wäll hafwa annat tänckt / än at Republiquens Wälfärd / Fäderneslandetz Säkerhet / och alla Vndersåtares i gemeen / samt hwar och ens Frijhet i synnerhet / sålunda nogsamt wore återwunnen och bestyrckt / och altså Krigs Ofärden och alla de Olyckor som det arma Pålen i så många Åhr margfaldigt måst förfarit och utstå / därmed änteligen wara förbij och öfwerstånden? Men hwad händer? Äfwen samma Konung AUGUSTUS fast än han redan / så wida war kommen / til at försäkra hela Christenheten om sitt fredälskande Sinne och vprichtiga Mening at aldrig mera wilja förstöra den allmänna Roen eller förorsaka Republiquen någon widare Fahra / kommer icke desto min-

 dre

dre i största Hast med bewäpnad Hand at öfwerfalla hela Pålen/och itända dersammastädes en ny Krigs-Låga: Griper effter den Konungzliga Cronan som han kort tilförne hade afstådt och aldeles förswurit/ och förbinder sig med Ryßen/ såsom Pålakernes grymmaste Fiende/ och tager honom i Sälskap med sig til sådan Lastwärdigheets vtförande/ förandes mitt in vti Rijket en ovtsägelig Hop af oförtänckte Fiender/ hwilkom han det samma till Rofs lämnat/ på det han så mycket lättare och säkrare måtte kunna besittia det med oomskränckt högsta Wälde och Myndighet deröfwer/ sedan det blefwit aldeles vtmattad och stympat til sina förnämsta Orter och Provincier. Ty Czaren som wäl wist at betiena sig af detta Tilfället/ tilwäller sig til ewärdelig Possession de skönste Districter och Länder som han sig af Konung AUGUSTUS betingat hafwer till Wedergällning för des Hielp och Undsättning/ hafwandes redan tagit Huld- och Trohets-Eed af Vndersåtarne. De näst där til gräntzande Orter vnderkastar han sig/ och låter med Fästningars/ Skantzars och allahanda Fortifications-Wärcks anläggande befästa/ på det han så mycket lättare må kunna vnderkufwa hela Republiquen och giöra henne sig Skattskyllig. Alla desse Czarens företagande lysa för hela Werlden mera/ än at de

kunna

kunna wara någon wid så klar Kundskap obekante/ såsom de ock äro odrägeligare ock fördärfweligare för hela Republiquen, än at de icke måtte gå hwar och en redelig och rättsinnig Patriot till Hierta och till Sinnes. För det öfriga biuder ock den sammanswurne Fienden till at genom hwarjehanda Practiquer skiuta denna Skulden eller Mißtanckan ifrån sig / och leda den samma in vppå oß/ i det han både förtalar och illa vttyder wårt långsamma förblifwande vti den Ottomanniske Keysarens Länder/ samt vtsprider falska Bref/ skrefne vti wårt Namn/ om det elliest är troligit/ till sielfwa Sultanen, angående en Dehlning af Pålen/ och sedermera hela des vnderkufwande vnder honom/ såsom och allestädes söker genom osanfärdiga Beskyllningar förorsaka oß Illwilja och Afwund/ på det hans ogudachtige Stämplingar mätte genom den gemena Mannens Lättrogenhet förhålas/ och deremot wåra Förrättningar och Anslag blifwa mißtänckta. Men wij achta intet wärdt at giöra oß någon den ringaste Möda/ härwed at wederlägga sådan Osaning. Ty de som känna wårt rättsinniga och sachtmodiga Gemöthe/ och de som wåra Bedriffter/ som wij här tills för Republiquens Wälfärd och oförkränckta Frijhet förrättat/ taga vti rättsinnigt Öfwerwägande/ lära och snart kunna vp-

)(3 na vp-

na vptäcka desse Ränkors rätta Vphofsman/ och
intet så lätteligen låta förleda sig. Hwilket alt e-
medan det sig så förhåller kunna wij icke annars än
beklaga och behierta denna edla Nationens bedröf-
weliga Tillstånd/ hwilken wij tillförne med så stor
Möda och så måga wåra Swenska Mäns blodz-
förspillan hafwa frälst/ tå den samma ängslandes
och suckade vnder Konung AUGUSTI olijdeliga och
wåldsamma Herre-Wälde. Wij båra ock ännu till
denna Nationen samma Sinne/ och wilja intet spa-
ra hwarken Möda eller Bekostnad/ för än wij haf-
wa befrijat den samma ifrån sina många Fiender/
skaffat henne sin fullkommeliga Frijhet igen/ såsom
ock stält des rättmätiga Konung STANISLAO I. i
Fred och Roo. Till den Andan hafwe wij ock för-
enat Oß vti wåra Anslag med den Ottomaniske Key-
saren och Tartarnes Stora Cham; hwilka begge med
Oß äro lika sinnade emot Republiquen Pålen/ och
åstunda gärna at den samma måtte sättias och stad-
fästas vti sitt förra gambla Stånd och Frijhet/ wilja
ock fördenskull sammanfoga deras Wappen med de
wåra/til at förswaga ock tilbaka drifwa deras Mackt/
som den Pålska Frijheten aldeles vndertrycka. Altså
sådant nu genom Gudz nådiga Bijstånd/ som wij för-
hoppas/ at wärckställa och begynna/ skicka wij för-
vth in vti Pålen den Förträffelige och Högborne
VVoy-

Woywoden af Kiow, Stora Cron-Fältherren i Pålen / med en anseenlig Armee, och lära snart sielfwe följa effter med en större Krigsmacht / om det skulle behöfwas / ingalunda twiflandes / at ju alla som äro bekymrade och ömme om sitt Fäderneslandz Wälfärd / Föräldrars / Hustrurs och Barns Conservation, och de som ännu intet så aldeles äro wände wid Sclaveriet, at de bortlagt sin egne tapre Nations Kämpe-Mod / såsom och alla de som önska en gång at få see Ändan på alla de Plågor som trycka deras Fädernesland / lärer nu när sådant Tekn och Tilfälle till at återwinna den förra lycksaligheten dem wid handen gifwes / ju för ju heller förfoga sig till de Troupper som Commanderas af bemelte Högborne Woywoden af Kiow, Stora Cron-Fäldtherren i Pålen / och ey mindre för deras Frijhet än Huus och Hemwister tappert strida / skolandes de samma hafwa at vndfå Nåd och Förlåtelse för det de tillförne kunde hafwa brutit. Detta Wärck skulle / där Gud täcktes bijstå en rättmätig Sak / innan kort och med ringa Möda lyckeligen kunna fullgiöras / om alla enhälligt sammansatto och förenade sig till at sökia ernå detta högstnyttiga Affseendet. Men skulle twärt om någon finnas / som intet mycket achtade närwarande Tillfälle eller af wahnartigt Sinne

ne emot sitt Fådernesland/ och Förhoppning till någon sin privat Nytta och Fördehl/ än längre hölle sig till det fiendteliga Partiet/ en sådan må sedan tilskrifwa det sin egen Styfhet och Otroo/ när han therföre kommer uti Olycka och Onåder. Till yttermera wisso af alt detta/ hafwe wij sådant egenhändigt underskrefwit/ och med wårt Kongl. Sigill beråffta låtit. Datum Bender den 28 Januarii 1711.

CAROLUS.

H: G: von Müllern.